

Betydning. Ja, der er jo løbet meget Vand i Stranden siden vi fik vor Sukkerbeskatning, og Sukkerindustrien har ganske vist i disse Aar arbejdet sig frem, men uvilksomt ogsaa under stort Besvær, og naar denne Industri har kunnet arbejde sig frem, ligger det ikke mindst deri, at den fuldt har kunnet udnytte ogsaa sine Biprodukter og derimellem Melassen. Det gjorde den først ved at sælge Melassen til Frankrig, til Spritfabrikation, og da saa Frankrig gennem sin Toldpolitik umuliggjorde det — thi man maa ikke glemme, at Sukkerindustrien er vokset op under Tryk af en ganske unaturlig Toldpolitik fra de andre sukkerdyrkende Lande — da Frankrig nu ogsaa paa dette Punkt stoppede for Melasseindførselen, saa blev det nødvendigt for vore Sukkerfabrikker at søge en anden Anvendelse. Fabrikkerne kom da ind paa at eksperimentere med at omdanne Melassen til Foderstof, og netop paa dette Punkt have vore Sukkerfabrikker været en Slags Foregangsmænd; det er utallige Forsøg fra deres Side, som med ret betydelige Bekostninger have ført til, at vi nu her hjemme have dette gode Foder i Melassen. Naar man nu imidlertid siger: Den lille Beskyttelse, som Sukkerfabrikkerne have, ville vi yderligere mindske derved, at vi fritage Melassefoder for at betale Told, saa er det ikke rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det deraf følgende Tab er uden Betydning. Fra vore Sukkerfabrikker sælges aarlig henimod 40 Mill. Pund Melassefoder, hvortil der anvendes noget over 20 Mill. Pund Melasse, og dette repræsenterer da en formindsket Indtægt af 2—300,000 Kr. Saa meget er nemlig sikkert, at den Dag, vi vedtage denne Lov, saa ville Sukkerfabrikkerne blive nødte til at reducere deres Pris paa Melassefoder med 1 Øre pr. Pund; det er altsaa en ganske betydelig Formindskelse i Indtægten for Sukkerfabrikkerne. Det er imidlertid, saa vidt mig bekendt, ikke den eneste Betænelighed, der kan næres ved at gøre Melassefoderet toldfrit, men der er sikkert ogsaa Grund til at nære nogen Betænelighed derved, at man da faar her en langt ringere Garanti for, hvilket Melassefoder der vil blive forhandlet her i Landet, man løber en Fare for, at hele Salget af denne Vare kan komme i Miskredit. Hvad Sukkerfabrikkerne i saa Henseende frygte, er ikke en tom Spøgesfrygt, men noget, der kan godtgøres ved et Eksempel netop fra denne Vares Salg. Det er saaledes oplyst for mig, at ved Siden af Salget her i

Landet begyndte Melassefoderet at gaa i ret betydeligt Maal til Sverige, indtil saa en skøn Dag Salget der fuldstændig ophørte, alle Salgsordrer udebleve, og da man skulde undersøge Grunden dertil, ja saa viste det sig at være den ganske simple, at Prof. Nathorst, Sveriges store landøkonomiske Professor, havde oplyst, at der var giftige Stoffer i dansk Melassefoder, som var indført til Sverige. Det oplystes tilige, at det var ikke fra de danske Sukkerfabrikker, at dette Foder var indført, men det var — tror jeg — fra en Palmeoliefabrik eller saa ovre i Aarhus, som havde købt Melassen fra Sukkerfabrikkerne og blandet den med Stoffer, som vare skadelige. Det varede imidlertid Aar og Dag, inden Svenskerne igen fik Mod paa at bruge Melassefoder. Noget lignende ville vi ganske sikkert blive udsatte for herhjemme. De danske Sukkerfabrikker have hidtil kunnet sikre derimod, idet de overhovedet ikke sælge Melasse til Melassefoder uden at faa Garanti for, at Blanding med andre Stoffer sker paa selve Forbrugsstedet hos den Mand, som selv skal bruge det. Lad mig endnu kun fremdrage, at det ikke er en enkelt Industrivirksomhed, som denne Toldreduktion gaar ud over, men det gaar sammen med den ud over en stor Del af vore Landmænd. Der er jo nemlig i Virkeligheden Solidaritet mellem de roedyrkende Landmænd og Sukkerfabrikkerne. Det gælder absolut over for den ene store Sukkerfabrik i Nykøbing, idet den ejes af Andelshavere, som ere Landmænd, men det samme gælder i Virkeligheden ogsaa over for vore andre Sukkerfabrikker, hvor ikke blot indirekte, men ogsaa ganske direkte et formindsket Udbytte for Sukkerfabrikkerne kommer til at gaa ud over Landmændene. Derfor forekommer det mig, at i et Øjeblik, hvor vi se, at de Egne, der ere komne ind under denne Kultur, ere ved at trykkes mere og mere ud af den, skulde vi ganske særlig betænke os paa at bibringe dem dette yderligere Tryk. Naar denne Industri har været vanskelig stillet og i Øjeblikket er det i særlig Grad, ligger det jo i, at den unaturlige Støtte, Roesukkerindustrien har haft i alle andre roedyrkende Lande, i Øjeblikket har bragt ganske abnormt smaa Sukkerpriser. Vi staa jo heldigvis over for en Situation, hvor der er Grund til at vente, at der atter kan komme normale Forhold paa Sukkermarkedet. Lad os dog i alt Fald vente til den Tid, inden vi yderligere lægge et Tryk paa denne Industri! Jeg har altsaa ikke kunnet deltage i at